

Tiem -
Foto Marc Cels

geving e.d. aan bod kunnen komen. Uiteraard is 2½ jaar erg weinig. Het is wel mogelijk om op het eind ervan als docent met een groep te werken, maar eigenlijk is het nog maar net voldoende om voor jezelf uit te maken waar je mee door wil gaan: acteren, regisseren of doceren. We willen dus heel veel wakker maken. Maar uitpueren kunnen we niet, daarvoor is de opleiding te kort”.

Tegenover de Nederlandse opleiding beklemtoont men sterker de artistieke vormgeving in de opleiding. Rudi Clause: “Het is niet omdat je pedagogisch werkt dat je niet artistiek bezig zou zijn. De twee mogen mekaar nooit uitsluiten, vorm en vorming zijn één geheel. Het voorstellingsgerichte, het vormgeven, het tonen, zijn in onze opleiding sterk aan de orde”.

De openheid in de opleiding komt ook terug in de houding tegenover de deelnemers. Hoewel er een coherent programma is dat afgewerkt wordt, blijft er ook ruimte om naargelang de groepsinteresse zijwegen in te slaan, bepaalde disciplines uit te diepen of gastdocenten uit te nodigen. De zelfwerkzaamheid van de studenten is zeer belangrijk: uiteraard bij de spellessen waarbij uitgegaan wordt van de inbreng van de deelnemers, van hun ervaring, lichamelijke fantasie en improvisatie. Ook op beleidsvlak wordt er overlegd om de opleiding zo goed mogelijk te kunnen afstemmen op de behoeftes. Er wordt van hen ook een alertheid t.o.v. het eigen leerproces gevraagd met een grote dosis voorbereiding en nawerking.

Openheid is er ook in de benaderingswijze en methodiek. Ludo Van Passel: “We willen geen esthetica of ideologie opleggen, maar proberen zoveel mogelijk invalshoeken aan te

reiken waartussen ze zelf kunnen kiezen. De rijkdom van de opleiding ligt precies in de eigenheid, de breuk- en raakpunten van de vier docenten en gastdocenten. Dat brengt mensen tot een grotere openheid en intelligentie”.

De niet-normatieve aanpak van de opleiding waarin plaats is voor tegenspraak, geeft soms aanleiding tot discussies en onzekerheid, maar anderzijds zie je mensen ook openbloeien en een enorme evolutie doormaken. Ludo Van Passel: “Het aanboren van de fantasie, de ontwikkeling van de eigen spelkwiteiten, de ontdekking en aanscherping van een soort vormintelligentie gaan vaak heel ver. Dat is een belangrijke kracht in deze opleiding”.

GEGEVENS

Docenten: Rudi Clause, André De Smet, Ludo Van Passel, Hilde Vleugels.

Aantal uren: 12 u. per weekend, 33 weekends.

Toelatingsvoorwaarden en -proeven: minimum 18 jaar; stem- en bewegingstest.

Inschrijvingsgeld: totaal 31.000 fr.

Adres: Tiem vzw, P. De Nefstraat 9, 2300 Turnhout, tel. (014) 41 36 75.

Antwerpse Mimestudio

De Antwerpse Mimestudio is de oudste van de drie ‘alternatieve’ scholen. Ze werd gesticht door Jan Ruts in 1976 bij zijn terugkeer van een tweejarige opleiding bij Etienne Decroux in Parijs. Decroux is ook het referentiepunt waar Jan Ruts steeds naar terugkeert bij de omschrijving van de opleiding en van mime in het algemeen: “Mime wordt nog te snel geassocieerd met witgeschminkte gezichten en bekke-trekkerij. De moderne mimekunst daarentegen bouwt verder op het laboratoriumwerk van Decroux. Decroux heeft in het Théâtre de l’Atelier en ook later een lichamelijke kunst ontwikkeld, hij heeft gezocht hoe het lichaam van de acteur zich op een niet-verbale manier kan uitdrukken. Hij heeft daarbij nooit gestreefd naar een pure mimekunst; hij wou het theater veranderen dat te eenzijdig verbaal was. Pas later is het o.a. met Marcel Marceau verworpen tot een geïsoleerde mimekunst”. Jan Ruts wil terug aanknopen bij de oorspronkelijke ideeën van Decroux. Ook hij vindt dat het theater nog steeds te weinig de taal van het lichaam hanteert en dat ook in de klassieke opleiding te weinig aandacht besteed wordt aan de fysieke uitdrukking van emoties. Theater is een uniek lichamenlijk gebeuren, zegt hij, een definitie die je niet alleen bij Decroux maar o.a. ook bij Grotowsky, Barba en het Open Theater aantreft.

Jan Ruts grijpt terug naar Decroux én bouwt verder: “Van meet af aan werd er getracht in het trainingsconcept een aantal risico’s en gevaren te vermijden die opdagen bij een langdurige Decroux-trai-